● POGOVOR S PEPCO MOŠKRIČ

Življenje je dal za ideale

Naša šola nosi ime po narodnem heroju, pesniku in dramatiku Jožetu Moškriču.

Večkrat se spomnimo in obiščemo njegovo ženo Pepco Moškrič, ki živi v Zadvoru. Med zadnjim obiskom smo zabeležili naslednji pogovor.

Tovarišica Moškrič, kako je potekalo vaše življenje ob možu, ki je bil borec za pravice delavskega razreda, pesnik, dramatik, pobudnik za ustanovitev Molniške čete?

Vedela sem, da je domoljub. Bil je veliko zdoma. Aktiven je bil v dramski skupini in pri godbi. Tako sem bila večkrat sama z otroki. Razumela sem ga in mu tudi pomagala.

Igre je pisal ob večerih. Navadno mi je tekste prebral in poslušal tudi moje mnenje. Pisal in bral je veliko. Večkrat so v našo hišo prihajali tudi člani Svobode — Svobodaši.

Kako je vaš mož doživljal čas pred usodnimi trenutki NOB?

Večkrat je bil zaprt, nazadnje leta 1940. V zaporu sem ga pogosto obiskala. To so bili za našo družino hudi časi. Veliko pa so pomagali Svobodaši, ki so nam dajali pomoč za najnujnejše stvari. Ko je prišel iz zapora, je bil nekaj mesecev v službi, potem pa je zaradi bližajoče se vojne nevarnosti šel v ilegalo, od tam pa v partizane.

Kako ste doživljali njegova partizanska leta?

Če je bilo le mogoče, če je bila dobra kurirska zveza, mi je pisal. Zanimalo ga je, kako je doma, kako je z otroki. Nas je seveda zelo skrbelo zanj. Nekaj dni pred njegovo smrtjo sva se videla. Preden sva se razšla, mi je še posebno poudaril: »Če me ne bo nazaj, bodi dobra z otroki, pazi nanje. Ko sem odhajala s tega srečanja, sem se obrnila in videla, da mi še vedno maha v slovo. Nisem vedela, da je to poslednje slovo. Po novici o njegovi aretaciji sem vedela, da je vsega konec. Bilo je grozno in tega ne morem povedati z besedami. Tudi otrokom sem takrat dejala, da očeta ne bodo videli nikoli več.

Hči Marija pri svojih treh letih še ni mogla dojeti krute resnice, medtem ko sta sin Marjan in hči Zinka planila v jok.« V žalosti, ki jo je že preveval bes do sovražnikov, je hčerka dejala: Prekleti naj bodo vsi, ki so ubili našega ata.

Kako ste živeli po vojni sami z otroki?

Težko je bilo; ni bilo ne hrane ne obleke. Zaposlila sem se kot tajnica KO v Dobrunjah. Otroci so odšli v šole in se potem zaposlili. Ni mi žal, kar sem v tistih težkih časih storila za otroke, saj sem njihova mati. To je bila tudi edina dota, ki sem jim jo lahko dala.

Vedno sem bila ponosna. Nikoli nisem prosjačila zase, raje za druge.

Kaj pomeni biti žena narodnega heroja?

Na svojega moža sem ponosna. Bil je hraber, neuklonljiv. Življenje je dal za ideale, za katere se je bojeval že pred vojno in med njo.

UČENCI NOVINARSKO-LITERARNEGA KROŽKA
OŠ JOŽETA MOŠKRIČA

PEPCA MOŠKRIČ

žena narodnega heroja Jožeta Moškriča

Videla sem jo že večkrat, saj se vsako leto udeleži prireditve ob koncu tekmovanja za Moškričevo značko, pa tudi obiskala sem jo že na njenem domu.

Pepca Moškrič živi v starejši preprosti, a lepo urejeni hiši. Čeprav je že kar v letih — pred tremi dnevi jih je dopolnila 80 —, je vendar v njej še vedno toliko mladostne zagnanosti, prijaznosti, da sem se kar čudila. Videla sem, da je bila njena življenjska pot zasejana bolj s trnjem kot z rožami, pa je vseeno srečna in ponosna na svojega moža Jožeta. Ima veliko vnukov, zato skoraj nikoli ni osamljena.

Pa vendar včasih zvečer, ko je sama, premišljuje, kaj se je zgodilo in včasih se ji naberejo solze v še zmeraj jasnih očeh. Toda ne obupa nikoli.

IRENA ŠTUCIN, 8. d
OŠ JOŽETA MOŠKRIČA

Naša pionirska konferenca

Ob dnevu pionirjev smo tudi na naši šoli imeli pionirsko konferenco, ki so se je udeležili pionirji, mladinci in predstavniki interesnih dejavnosti.

Za uvod nam je spregovoril tovariš ravnatelj, nato pa smo izvolili delovno predsedstvo konference. Dosedanja predsednica PO nas je seznanila z delom, ki smo ga opravili v prejšnjem šolskem letu. Potem smo izvolili predsedstvo PO za sedanje šolsko leto. Novoizvoljeni predsednik se je zahvalil za čast in obljubil, da bo svoje delo dobro opravljal. Seznanil nas je s predlogom programa našega dela za to šolsko leto, ki smo ga potrdili. Čaka nas kar precej nalog. Predstavniki interesnih dejavnosti so tudi povedali svoje delovne programe.

Potem smo imeli problemsko konferenco na temo Pionir v prometu. Predstavnik prometnega krožka je povedal, katere so naloge članov tega krožka. Nato so si učenci povedali svoja mnenja o tem in prebrali sporočila z razrednih ur. Njihovo mnenje je bilo, da bi moral vsak pionir imeti kresničko in pravilno opremljeno kolo s svetlobnimi znaki.

Na koncu smo izvolili še tri delegate za občinsko problemsko konferenco.

SENKA ČATAK, 8. č
Literarno-novinarski križek
OŠ KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA

ŠOLA V NARAVI

Že dober teden po začetku pouka smo se odpeljali v Zambratijo, kjer naj bi imeli šolo v naravi. Tisti torek smo že dopoldne prišli v dom in razvrstili so nas po sobah. Po kosilu pa smo odšli na plavanje. Plavalni učitelji so nas razporedili v skupine.

Vstajali smo ob 7.30, po zajtrku (ob 8 uri) pa smo imeli na plaži najprej pouk, zatem pa kopanje. Po kosilu in počitku je bilo zopet na vrsti plavanje, sledile pa so mu še razne športne aktivnosti.

Po večerji ob 18. uri pa smo prisostvovali raznim kulturnim programom, se ob glasbi zavrteli, uganili tudi kakšno okroglo in sploh...

Prehitro je minil predvideni teden dni šole v naravi in polni vtisov ter novih spoznanj smo se vrnili domov.

ALEŠ KOKALJ, 4. b
OŠ ADOLFA JAKHLA

Kratko, pa jasno

V nedeljo 16. oktobra je bilo v Železni Kapli tradicionalno športno srečanje mladih iz Železne Kaple, Mozirja ter ljubljanskih občin Center in Moste-Polje. Mladinci so igrali nogomet, v istem športu pa so se pomerile tudi ženske. Športno srečanje je bilo zanimivo vse do konca, naši mladinci pa so za doseženo drugo mesto dobili pokal.

Ob koncu smo se dogovorili za nadaljnje sodelovanje in izrazili željo, da bi bila športna srečanja res v pravem športnem duhu, česar za zadnje ne bi mogli trditi.

V dneh 15. in 16. oktobra so se pohodniki naše občine povzpeli na Krvavec.

Mladinci srednje šole usmerjenega izobraževanja elektroenergetske smeri in gimnazije so se 14. oktobra udeležili delovne akcije na Bizeljskem, kjer so pomagali pri spravilu pridelkov, teden prej pa so bili na trgatvi v Halozah.

Dne 20. oktobra je bilo srečanje brigadirjev, ki so letošnje in prejšnja poletja preživeli na deloviščih širom po Jugoslaviji.

JELKA HRŽENJAK

Obisk v Cankarjevem domu

Na dan pionirjev smo imeli pionirsko konferenco, nato pa smo si ogledali Cankarjev dom. Z navdušenjem smo strmeli v sprejemno dvorano, opazovali ogromne tapiserije iz naših republik in sledili razlagam.

Nato smo šli nadstropje više. Pot nas je zanesla v srednjo dvorano. Posedli smo. S pomočjo domišljije smo na odru že videli predstavo. Dvorano uporabljajo predvsem za operne, baletne in kino predstave. Še nekaj vprašanj in že jo zapuščamo.

Okrogla dvorana nas je najbolj prevzela. Barvni kontrasti so nas spodbudili še k bujnejši domišljiji.

Naslednja dvorana se ne imenuje brez vzroka mala dvorana, vendar je izmed vseh najbolj praktična. V njej lahko prirejajo manjše lutkovne predstave ali pa nastope pevskih zborov.

Za konec pa velika dvorana. Ta je največja in tudi najrazkošnejša. Med drugim jo krasijo tudi orgle s svojimi veličastnimi piščalmi.

Še kratek pogled, zahvala in že zapuščamo naše — in najbrž ne samo naše — največje kulturno središče.

Kultura človeka bogati in plemeniti. Zato bomo v Cankarjevem domu večkrat obiskali razne kulturne prireditve.

ANDREJA KLEMENČIČ in NATAŠA SAMAR
novinarsko literarni krožek
OŠ JOŽETA MOŠKRIČA

Obešalniki itn.

Večer. Razsvetljena ulica. Pred trgovino s tekstilijami več velikih polivinilastih vreč, polnih obešalnikov iz plastične mase. To noč jih bodo vrli komunalci odpeljali na eno velikih smetišč na obrobju mesta. Nikomur v trgovini ni namreč prišlo na misel, da bi ti obešalniki še utegnili komu koristiti..

Pa ne gre samo za obešalnike. V polivinilastih vrečkah pred hišnimi pragi in v smetnjaki je moč mnogokrat uzreti marsikaj, ker je nekaterim lastnikom zgolj v breme, drugim pa bi verjetno še kako prav prišlo! Vse kaže, da so nekateri med nami kaj hitro pripravljeni dokončno odpisati le nekoliko rabljene čevlje, dele oblačil za otroke in odrasle, posteljnino, ne več moderne gospodinjske stroje in celo — avtomobile! Zdi se, da smo dokaj bogata družba, ki ima očitno že ali še vsega preveč — ali pa ne znamo zares dobro varčevati.

Zdaj pa še vprašanje: Je sedanji trenutek težavnega boja za gospodarsko stabilizacijo zares najbolj primeren za takšno velikodušno razmetavanje?

PIONIRJI IN VARČEVANJE

31. oktober je dan varčevanja. Tega dne pridejo na šole tovariši iz pionirske hranilnice, učenci pa prinesemo hranilnike, da jih izpraznimo in skupaj preštejemo denar. Tako vemo, koliko denarja imamo prihranjenega. Nekateri učenci si bodo z njim kupili kolo ali smuči, so pa tudi učenci, ki nikomur ne povedo, za kaj ga bodo porabili.

Vendar ne varčujemo samo z denarjem, ampak tudi z energijo. Pozimi v preveč segretih razredih ne odpiramo oken, marveč malo privijemo ventile radiatorjev. Tudi ugašamo po nepotrebnem prižgane luči.

Zbiramo tudi star papir. Ko ga dovolj zberemo, ga prodamo in denar porabimo kasneje za razne poučne izlete.

Vsi učenci skrbno pazimo na stole, klopi, stekla, saj imamo novo šolo in želimo, da bi še dolgo ostala tako lepa, kot je.

KARMEN JESENČEK, 4. r.
PODRUŽNIČNA ŠOLA DOLSKO

● ODLOČAM SE ZA VOJAŠKI POKLIC

TEHNIŠKA VOJAŠKA AKADEMIJA KOPENSKE VOJSKE V ZAGREBU

SMERI:
- oborožitev
- motorji in motorna vozila
- elektronika
- računalniki
- raketna tehnika
- kemičnotehnološka
- prometna

POKLICI:
diplomirani vojaški inženir:
- oborožitvene smeri
- motorne smeri
- elektronske smeri
- računalniške smeri
- raketne smeri
- kemičnotehnološke smeri
- prometne smeri

POSEBNE ZAHTEVE:
- ustrezna naravoslovno matematična predznanja

TRAJANJE ŠTUDIJA:
štiri in pol do 5 let

Naša skupnost
glasilo szdl Ljubljana moste-polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Štur m.

Glasilo urejajo: Marija Fedran, Janez Jančar, Darja Juvan, Franc Mandeljc, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štimec, tehnični urednik Janez Šuster. Izhaja štirinajstdnevno v 24.500 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljanici 42, tel. 447-817, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043. OK SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

● PRIREDITVE IN DEJAVNOSTI OB TEDNU OTROKA

Teden otroka — leto otroka

Vse VVO, šole in DPM so za teden otroka pripravile in izvedle pestre programe dejavnosti in zaposlitve. Poleg razstav likovnih izdelkov so otroci slikali in risali na asfaltnih ploščadih in tudi nekatere izložbe so opozarjale na ustvarjalnost otrok. Šole so imele kulturne in naravoslovne dneve, otroci so raziskovali naravo itd.

Zveza prijateljev mladine je po programu izvedla mnoge dejavnosti. Okrog 600 predšolskih otrok si je 6. oktobra v kinu Triglav ogledalo animirani film Zvezdica zaspanka. Lutkovna skupina iz KS Zadobrova-Sneberje je z igrico Račka razveselila malčke v VVO Zalog in Vevče ter prvošolce v Novih Fužinah in Novem Polju. Moščanski predšolski in šolski otroci so si lahko 6. oktobra brezplačno ogledali živalski vrt. Dne 13. oktobra si je 250 osnovnošolcev iz Jarš v Pionirskem domu ogledalo mladinsko opero Aladin in njegova čudežna svetilka. Prvošolci iz OŠ Edvarda Kardelja, Leopolda Mačka-Boruta in Karla Destovnika-Kajuha so v pionirskem domu pod vodstvom glasbenega ustvarjalca Janeza Bitenca poslušali glasbeno pravljico. Na OŠ, Ketteja in Murna ter Leopolda Mačka-Boruta so pedagogi iz pionirskega doma pripravili kvalitetne ure zaposlitve otrok z glasbo in ritmiko.

Delegacijo pionirjev je 4. oktobra v prostorih magistrata ljubeznivo sprejela predsednica skupščine mesta Ljubljane Tina Tomlje. Prisrčno so se pogovarjali o delu v pionirskih odredih. Predsednike pionirskih odredov je 7. oktobra sprejel tudi Ciril Ribičič. Pionirji so si ogledali republiško skupščino in se seznanili z njenim delovanjem. S tovarišem Ribičičem je tekel pogovor tudi o knjigi Samoupravljanje — naša moč, ki jo je sam napisal prav za pionirje.

Dne 4. oktobra je bila na OŠ Ketteja in Murna občinska pionirska problemska konferenca na temo Pionir v prometu. Šola se je kot gostiteljica organizacijsko ponovno izkazala. Pionirji pa so sproščeno spregovorili o kulturi v prometu, o pomanjkljivostih na naših cestah in naseljih ter kritično ocenili svoje vedenje in opremo koles. Ogledali so si tudi film o prometu. Zavzeto so poslušali predsednika sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu tovariša Goričana, ki jim je povedal, koliko nesreč v naši občini povzročijo otroci.

Knjižnica Jožeta Mazovca pa je za teden otroka pripravila: za učence 1. in 2. razreda pravljico in risanje na temo iz pravljice; za učence 3. in 4. razreda pogovor o knjigah, literarno uganko, žrebanje in podelitev nagrad; za učence 5. in 6. razreda predstavitev Sinjega galeba, literarne uganke in nagrade; za učence 7. in 8. razreda pa ogled razstave Mirjam Kopšetove Zgodovina in prihodnost ter Matjaža Hanžka Popravljanje literarne zgodovine.

Vseh teh dejavnosti v knjižnici so se udeležili učenci iz Zaloga in Sostrega po dogovorjenem razporedu.

Smernice ob tednu otroka smo pri ZPM obravnavali in sprejeli konkretne programe dela skupaj s predsedniki DPM, svetom za predšolsko vzgojo in delo s starši ter svetom zveze pionirjev. Sklep vseh teh organov je bil, da bo skrb za otroka potekala celo leto.

MARIJA BENČINA,
sekretarka ZPM